

Твір – роздум на тему :

«Радянська атеїстична пропаганда і свобода совісті: на прикладах життя городничан»

Надворі ХХІ століття. Нам пощастило жити в такий цікавий період творення високої правової культури держави та її громадян. Задовольняючи свої потреби та інтереси, люди вступають у певні відносини між собою. При цьому вони дотримуються правил поведінки, які склалися в суспільстві. Держава виступає гарантом прав і свобод своїх громадян. А чи завжди було так?

А як було зі свободою совісті?

Споконвіків релігія для українців була важливим елементом формування людини як особистості і відігравала важливу роль у житті кожної із них . Перегортаючи сторінки нашої історії, ми помічаємо, що всі загарбники української землі намагалися витіснити віру і Радянський Союз не є винятком. Так як СРСР - держава атеїстична, органи влади намагалися знищити релігію на теренах сучасної України. Робили це з метою, аби знищити в людських серцях вміння співчувати і допомагати іншим, насадити панівну ідеологію. Таким чином намагалися роз'єднати український народ, адже набагато легше керувати нацією, де кожен дбає лише про власний добробут і не знає, що таке милосердя.

Здійснюючи атеїстичну пропаганду, радянська влада вдавалася до жорстких заходів. Переслідувала священників, позбавляла їх реєстрації. За діяльністю кожного священослужителя ретельно стежили: відвідували церкви і аналізували їхні проповіді. З 1961 р. священникам дозволялося лише відправлення богослужінь, заборонялося створювати при громадах дитячі, молодіжні, жіночі гуртки, використовувати зібрані кошти на відновлення храмів, надавати допомогу жебракам, яких було чимало при церквах. Запроваджено квитанційний облік здійснення релігійних обрядів. Священники у спеціальних книгах зазначали не лише факт здійснення обряду, а й паспортні дані та адреси його учасників, нерідко

саме ця інформація ставала причиною переслідування певної родини. Вчителів, котрі повинні були нав'язувати атеїстичну ідеологію, але паралельно відвідували церкву, могли звільнити з роботи. Храми, як пам'ятки культури і мистецтва, руйнували. За допомогою газет і радіо людям доносили матеріал, що міг змінити їх світогляд. На вулицях міст можна було часто побачити плакати з антирелігійними гаслами.

А якою була релігійна ситуація в нашому селі Городниця?

В цілому, вона була подібною до загальнодержавної. Тут, як і на інших територіях колишнього СРСР, вівся пильний нагляд за священиками і парафіянами. За свідченнями городничан, що жили у цей період, дітей у школах виховували в дусі атеїзму, їм категорично заборонялося відвідувати церкву. Християнські обряди - хрещення і вінчання - відбувалися таємно. Вчителі пильно слідкували за учнями під час релігійних свят. У місцевому храмі на літургіях ставало все менше людей. Із трьох церков, що є на території села, лише одна була діюча, дві інші перетворені на господарські склади.

Витісняючи релігію, радянська держава нищила в такий спосіб не тільки традицію та історію українців, а й національну свідомість і етнічну належність.

Тому, можемо з упевненістю стверджувати, що релігія була і є важливим фактором, що впливає на світогляд людини. Вона формує її як особистість, виховує, вчить бути милосердним і доброзичливим. Саме з допомогою релігії людина знаходить шлях до праведного життя. Життя, де панує злагода в єдності з Богом. Сповідувати або не сповідувати ту чи іншу релігію – це право людини.

Сьогодні, коли ми живемо у демократичній Україні, де є свобода совісті і свобода слова, а держава гарантує права своїм громадянам, релігійна політика, яка здійснювалася у 50-80-х рр. ХХ століття є неприпустимою і навіть неможливою. Подібні явища в історії більше не мають повторитися.

Надворі ХХІ століття. У нас є можливість відвідувати храми, молитись Богу і

за це нас ніхто не переслідує. Як добре, що радянське тоталітарне минуле з його хибною політикою в питанні свободи совісті далеко відійшло. Ми вільні у виборі релігії. У статті 35 Конституції України читаємо: «Кожен має право на свободу світогляду і віросповідання. Це право включає свободу сповідувати будь – яку релігію або не сповідувати ніякої, безперешкодно відправляти одноособово чи колективно релігійні культи і ритуальні обряди, вести релігійну діяльність.

Здійснення цього права може бути обмежене законом лише в інтересах охорони громадського порядку, здоров'я і моральності населення або захисту прав і свобод інших людей»

Виконали: Росіл Наталія, Росіл Володимир, Колодій Мар'яна